

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 10.3.2015 r.
COM(2015) 124 final

2013/0371 (COD)

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

na podstawie art. 294 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

dotyczący

**stanowiska Rady w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady
zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zużycia lekkich plastikowych toreb
na zakupy**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

na podstawie art. 294 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

dotyczący

**stanowiska Rady w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady
zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zużycia lekkich plastikowych toreb
na zakupy**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. PRZEBIEG PROCEDURY

Data przekazania wniosku Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (dokument COM (2013) 0761 final – 2013/0371 COD):	4 listopada 2013 r.
Data wydania opinii przez Europejski Komitet Ekonomiczno- Społeczny:	26 lutego 2014 r.
Data wydania opinii przez Komitet Regionów:	2 kwietnia 2014 r.
Data wydania opinii przez Parlament Europejski w pierwszym czytaniu:	16 kwietnia 2014 r.
Data przyjęcia stanowiska Rady:	2 marca 2015 r.

2. PRZEDMIOT WNIOSKU KOMISJI

Celem wniosku jest ograniczenie zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy, a tym samym ograniczenie zaśmiecania takimi torbami. Dzięki temu torby te nie przedostaną się do środowiska, gdzie rozpadają się na coraz mniejsze fragmenty i pozostają przez bardzo długi czas w postaci mikrodrobin plastiku, powodując poważne szkody dla fauny i flory, szczególnie w środowisku wodnym.

3. UWAGI DOTYCZĄCE STANOWISKA RADY

Stanowisko Rady odzwierciedla porozumienie polityczne między Parlamentem Europejskim a Radą zawarte w dniu 17 listopada 2014 r. W swoim stanowisku Rada popiera główny cel wniosku Komisji, jakim jest ograniczenie zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy, wyraża jednak odmienne zdanie co do niektórych aspektów oraz wprowadza dodatkowe elementy.

W swoim wniosku Komisja zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia środków, lecz pozostawia im wolną rękę w kwestii konkretnych metod wdrożenia, zgodnie z zasadą pomocniczości. W ramach kompromisu między Radą a Parlamentem Europejskim państwa członkowskie muszą zapewnić, by środki te obejmowały co najmniej krajowy cel dotyczący

zmniejszenia lub obowiązkowe ustalanie cen. W przypadku wdrożenia krajowego celu dotyczącego zmniejszenia należy zastosować poziom z góry określony w ramach kompromisu.

W momencie przedstawiania wniosku Komisja uznała, że nie należy wprowadzać obowiązkowego ustalania cen ani określonego celu dotyczącego zmniejszenia, ze względu na trudności z dostępnością danych i ze wspólnymi metodami pomiaru. Komisja uznała także, że to państwa członkowskie powinny wybrać środki służące zmniejszeniu zużycia plastikowych toreb na zakupy.

Komisja uważa przepisy te za zbyt nakazowe, jednakże w duchu kompromisu jest skłonna zaakceptować je jako część pakietu.

Komisja może zaakceptować dodatkowe elementy wprowadzone stanowiskiem Rady, w szczególności:

- zobowiązanie Komisji i państw członkowskich do aktywnego wspierania publicznych kampanii informacyjnych i kampanii zwiększających świadomość, przynajmniej podczas pierwszego roku po dacie transpozycji dyrektywy;
- możliwość wdrożenia środków dyrektywy przez państwa członkowskie w drodze porozumień pomiędzy właściwymi organami a odpowiednimi sektorami gospodarczymi. Możliwość ta jest już przewidziana w art. 22 dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych w odniesieniu do systemów zbiórki, zwrotu i odzysku;
- zobowiązanie Komisji do przygotowania i przyjęcia w drodze aktu wykonawczego, w ciągu 12 miesięcy od wejścia w życie dyrektywy, metody i formatu sprawozdania w odniesieniu do obliczania rocznego zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy w przeliczeniu na osobę. Komisja uznaje potrzebę dostępności wiarygodnych danych i zasadniczo uznaje to zobowiązanie za możliwe do zaakceptowania, nawet jeśli zwiększy ono obciążenie administracyjne państw członkowskich i podmiotów gospodarczych. Przygotowanie i formalne przyjęcie aktu wykonawczego może jednak wymagać okresu dłuższego niż przewidziane 12 miesięcy.

Komisja uważa, że pewne elementy wykraczają poza cel jej wniosku i lepiej byłoby uwzględnić je w szerszym kontekście, jednak w ramach kompromisu może zaakceptować następujące dodatkowe elementy wprowadzone stanowiskiem Rady, w szczególności:

- zobowiązanie Komisji do przygotowania i przyjęcia w drodze aktu wykonawczego, w ciągu 24 miesięcy od wejścia w życie dyrektywy, etykiety plastikowych toreb na zakupy ulegających biodegradacji i nadających się do kompostowania w domu;
- zobowiązanie Komisji do dokonania oceny wpływu cyklu życia różnych możliwości zmniejszenia zużycia bardzo lekkich plastikowych toreb na zakupy oraz, w stosownym przypadku, do przedstawienia wniosku ustawodawczego w ciągu 24 miesięcy od dnia wejścia w życie dyrektywy;
- zobowiązanie Komisji do przeanalizowania wpływu korzystania z oksydegradowalnych toreb plastikowych i przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania oraz, w stosownych przypadkach, przedstawienia wniosku ustawodawczego w tej sprawie w ciągu 24 miesięcy od wejścia w życie dyrektywy.

4. PODSUMOWANIE

Komisja ubolewa, że porozumienie między współprawodawcami obejmuje niektóre elementy wykraczające poza zakres jej wniosku i niezgodne z zasadami lepszych uregulowań prawnych, jednakże z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż współprawodawcy osiągnęli porozumienie w sprawie tego wniosku.

W duchu kompromisu Komisja może zatwierdzić stanowisko przyjęte przez Radę, tak aby Parlament Europejski mógł przyjąć ostateczny tekst w drugim czytaniu.

Komisja uważa jednak za niezbędne złożenie następującego oświadczenia:

Komisja pamięta o swoim wniosku z dnia 4 listopada 2013 r., który miał na celu ograniczenie niekorzystnych skutków używania toreb plastikowych dla środowiska poprzez zmniejszenie ich zużycia, a tym samym ograniczenie zaśmiecania takimi torbami. Komisja z zadowoleniem przyjmuje porozumienie w sprawie swojego wniosku, odnotowuje jednak także, iż ostateczny tekst uzgodniony między współprawodawcami zawiera elementy wykraczające poza zakres wniosku Komisji i niezgodne z zasadami lepszych uregulowań prawnych. W rezultacie stosowanie tej dyrektywy w przyszłości mogłoby przysparzać kłopotów państwom członkowskim, Komisji, konsumentom i podmiotom gospodarczym.

Obawy budzą następujące kwestie:

- *przyjęcie etykiety dla toreb ulegających biodegradacji i toreb nadających się do kompostowania w domu bez przeprowadzenia oceny wpływu;*
- *dodatkowe obciążenie administracyjne dla państw członkowskich i podmiotów gospodarczych, w tym nowe obowiązki sprawozdawcze i wymogi dotyczące etykietowania;*
- *przepisy, które lepiej byłoby uwzględnić w kontekście środków wynikających z zielonej księgi Komisji w sprawie odpadów z tworzyw sztucznych, takich jak sprawozdanie dotyczące używania oksydegradowalnych toreb plastikowych;*
- *możliwość przyjmowania różnych środków dotyczących plastikowych toreb w zależności od ich wpływu na środowisko lub innych właściwości, która może stwarzać problemy w świetle zasad niedyskryminacji i proporcjonalności oraz zasad jednolitego rynku;*
- *możliwość ustanowienia celów określających zużycie na poziomie z góry wyznaczonym w dyrektywie w przypadku braku odpowiednich danych statystycznych dla wszystkich państw członkowskich;*
- *zbyt krótkie terminy na opracowanie i przyjęcie w drodze aktów wykonawczych metodyki sprawozdawczości dotyczącej zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy oraz etykiet plastikowych toreb na zakupy ulegających biodegradacji.*